

ת"פ 22237/09/20 - מדינת ישראל נגד יחיאל אביטבול

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 22237-09-20 מדינת ישראל נ' אביטבול

כבוד השופטת אחינעם צוריאל	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
ע"י ב"כ עוה"ד לבנת רחמים בנני	המאשימה
	נגד
יחיאל אביטבול	הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד בן יהודה	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר לאירועים מושא כתב האישום הלווה המתלונן כסף לנאשם ובתמורה העביר לו הנאשם שיקים לפירעון בתאריכים עתידיים. כאשר הגיע מועד הפירעון של אחד השיקים, התקשר הנאשם למתלונן וביקש ממנו שלא להפקיד את השיק אך המתלונן השיב לו כי לא יוכל להמתין. נוכח האמור, איים הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו בכך ששלח לו הודעות בעלי תוכן מאיים. ביום 16.12.18 כתב לו "אני כמעט רצחתי בשביל אבא לי אני אוציא לך את הלב, היום אני יושב עליך, תשאל את אליעזר מי אני", לאחר מכן כתב "יש לי חברים בבת ים", וכן שלח הודעה נוספת ובה כתב "אני רוצה את הראש שלך אני רוצה דם". למחרת היום שלח הנאשם למתלונן הודעה נוספת ובה כתב "היום אתה מת", וביום 21.12.18 כתב למתלונן "אם אתה נופל לי בידיים אתה מת, אני גוזר אותך", הכל בכוונה להפחידו או להקניטו.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני ולפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, אך לא יורשע לצורך בחינת אפשרות צירוף התיק לתיק אחר. בסופו של יום החליט הנאשם שלא לצרף את התיק והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

טענות הצדדים

4. באת כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, והדגישה את הפגיעה בשלוות נפשו של המתלונן. לשיטת המאשימה, העבירה בה הורשע הנאשם מחייבת ענישה מרתיעה שכן מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים. המאשימה עתרה למתחם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית, הכוללת אף רכיב של פיצוי למתלונן. נוכח עברו הפלילי של הנאשם ובהעדר הליך שיקומי עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו.

5. בא כוח הנאשם הדגיש בטיעוניו את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ואת השיהוי של המאשימה בהגשת כתב האישום, אשר הוגש כשנתיים לאחר ביצוע העבירה. עוד צוין כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם טען כי בעבירות אלו מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה, ונוכח הודיית הנאשם במיוחס לו ולקחת האחריות יש להסתפק בענישה צופת פני עתיד. עוד צוין כי כתב האישום לא כלל עתירה למאסר, ועל כן יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד אף מן הטעם הזה.

דברי הנאשם

6. בדבריו לבית המשפט הדגיש הנאשם כי מדובר היה בדיבורים בלבד, שלא התבצעו אף פנים אל פנים אלא רק בטלפון. עוד צוין הנאשם כי הגן על עצמו שכן המתלונן דיבר אליו באותו אופן.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. ביישום עקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי יתחשב בית המשפט בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. עבירת האיומים חולשת על הערך המוגן של השמירה על שלווה נפשו של האדם בעבור האפשרות לחיים חופשיים מלחצים, היינו שמירה על אוטונומיית הפרט ועל תחושת הביטחון האישית.

9. יפים לעניינו דברים שנאמרו בהקשר זה בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם

אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה, שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת..."

10. כך גם ברע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום."

11. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, עיון בפסיקה מגלה כי ככל שעבירת איומים עומדת בפני עצמה כעבירה יחידה ומבלי שנלוו לה אקט פיזי אלים או שימוש באמצעי מדגים להמחשת האיומים, נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של מתחם הענישה במאסר מותנה בצירוף ענישה נלווית ובמקרים חמורים יותר במספר חודשי מאסר ספורים, בעוד שהגבול העליון של המתחם משתנה בין 8 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. מעיון בפסיקה ניתן לראות כי אין דין איומים שהושמעו בטלפון כדין איומים שהושמעו פנים אל פנים או בנוכחותם של אחרים, ואין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים. כמו כן בעת קביעת המתחם נבחן הקשר בין המאיים למאויים והרקע להשמעת האיומים. ראו למשל:

א. ת"פ (קריות) 79660-01-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.05.21) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים. בתו של הנאשם לומדת עם בתה של המתלוננת ועל רקע סכסוך בין השניים, פנתה המתלוננת לבתו של הנאשם וביקשה ממנה שלא תפנה עוד לבתה. בעקבות זאת הנאשם התקשר למתלוננת ואיים עליה שיהרוג אותה ואת בעלה וכי בתה "לא תלך עוד על הרגליים". בשיחה נוספת איים על המתלוננת. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין מע"ת ועד 10 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות בחלוקה הזמן, בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪.

ב. ת"פ (רמלה) 39416-04-19 **מדינת ישראל נ' אבי מדינה** (20.2.23) - הנאשם הורשע על פי הודאתו באיומים בשיחת טלפון על עובדת סוציאלית במחלקת הרווחה בעיריית רמלה, בפגיעה באחותו. בית המשפט קבע מתחם הנע בין ענישה צופת פני עתיד למס' חודשי עבודות שירות ובסופו של יום גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות.

ג. ת"פ (רמלה) 7705-03-18 **מדינת ישראל נ' סולימן אמסעאד** (25.02.20) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן ובתיק נוסף, בעבירות איומים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן,

במועד הרלבנטי, עבד המתלון כמנהל בפועל של חברת הסעים ואילו הנאשם הועסק בתחזוקת רכבים בחברה. המתלון הביא לחברה עובד נוסף שיעסוק בתחזוקת רכבים, דבר שעורר את זעמו של הנאשם. באותן נסיבות, איים הנאשם על המתלון במספר הזדמנויות. על פי כתב האישום בתיק המצורף, הנאשם הגיע למשרדי הרווחה בלוד, ניגש לעובדת הסוציאלית בעת שטיפלה באחר, ודרש ממנה לטפל בעניינו כאשר ביקשה ממנו המתלוננת שימתין עד שתסיים את הטיפול באחר, צעק הנאשם לעברה "אני אשורף את המשרד ואגמור את הסיפור הזה עוד היום". בית המשפט קבע כי מדובר בשני אירועים נפרדים וקבע את מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי כנע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובאשר לתיק הנוסף כבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בן 45 יום אשר ירוצה בדרך של ע"ש, 4 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

ד. ת"פ (רח') 2648-11-15 **מדינת ישראל נ' יוסי גלבע** (6.7.17) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות באיומים על שכנו. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי למס' חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי סימלי למתלון והתחייבות. בערעור לבית המשפט המחוזי בוטלה הרשעה המערער, והפיצוי נותר על כנו.

ה. ת"פ 42312-06-15 **מדינת ישראל נ' אביאל דוד לוי** (20.1.16) - הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי שני מתלוננים אשר לדברי אחותו פגעו בה בקבוצת וואטסאפ. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, בן 18, צו של"צ, מאסרים על תנאי, צו מבחן וקנס.

12. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי להבחנה בין איום מילולי לבין איום באמצעות אמצעי מדגים כגון סכין וכדומה, או אז מתחם העונש ההולם גבוה יותר. כמו כן, מדובר בדברי איום שלא נאמרו פנים אל פנים אלא באמצעות הודעות בטלפון. עם זאת, הנאשם שלח חמש הודעות בעלי תוכן מאיים ובוטה למתלון במהלך כ-6 ימים. לא מדובר באירוע נקודתי, בעל אופי ספונטני אלא במעשה עברייני עליו חזר הנאשם פעם אחר פעם, וזאת על מנת להשיג את מבוקשו ולהניא את המתלון מלהפקיד את השיק שנתן לו.

נוכח האמור, סבורתני כי מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה אינה מן הנמוכות.

בהינתן כל המפורט לעיל - אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

הנאשם, בן 47, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי. יחד עם זאת, בדבריו לבית המשפט נטה לצמצם את חלקו.

במועד ביצוע העבירה היה הנאשם נעדר עבר פלילי, אך אין מדובר בהסתבכות יחידה של הנאשם עם רשויות החוק. לנאשם הרשעה נוספת בעבירת אלימות, המאוחרת לאירוע מושא כתב האישום.

עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן, שכן העבירה נעברה לפני למעלה מארבע שנים, ואף כתב האישום הוגש כשנתיים לאחר ביצוע העבירה.

כמו כן יש ליתן את הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות אלימה ופורעת חוק או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. אין כל ערך ברטוריקה המגנה אלימות כאשר אינה מגובה בענישה מרתיעה.

סוף דבר

14. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. יחד עם זאת, משיקולי הרתעה עונשו של הנאשם יכול לרכיבים כספיים משמעותיים.

אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות כולל עבירת איומים מסוג עוון.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.23 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 2,500 ₪. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.6.23 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה: www.eca.gov.il.**

- במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) בטל' 35592* או בטל' 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

אני מבהירה לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.